

όρου τῶν ἐπιτηδευμάτων προσδιορισμένου ν' αντικατα-
 ήση τοὺς παύσαντας ἐπιτοπίους πόρους, ὡς τοῦτο γίνε-
 αι εἰς ὅλα τὰ εὐνοούμενα κράτη. »
 Ἐν Ἀθήναις, τὴν 7 Ἀπριλίου 1837.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας,
 ΔΡ. ΜΑΝΣΟΛΑΣ.

Περὶ τῆς μέχρι τοῦδε ὑπηρεσίας τοῦ εἰσαγγελέως τῶν ἐφετῶν Κ. Α.
 Ῥάλλη, ὡς ἐπιτρόπου τῆς ἐπικρατείας παρὰ τῷ ἐλεγκτικῷ Συνεδρίῳ.

Η ΕΠΙ ΤΩΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ
 Δηλοποιεῖ, ὅτι

Ἐπαφορτίσθη διὰ Βασιλικῆς ἀποφάσεως, νὰ ἐκφράσῃ
 τὴν ἰδιαιτέραν εὐχαρίστησιν τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως εἰς

τὸν Κ. Α. Ῥάλλην εἰσαγγελέα τῶν ἐφετῶν, διὰ τὴν
 ὑπηρεσίαν του ὡς ἐπιτρόπου τῆς ἐπικρατείας παρὰ τῷ
 ἐλεγκτικῷ συνεδρίῳ, παύσασαν ἤδη μὲ τὸν διορισμὸν
 τοῦ Κ. Λασσάνη εἰς ταύτην τὴν θέσιν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 7 (19) Ἀπριλίου 1837.

Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομ. Γραμμ. τῆς Ἐπικρατείας,
 Ν. Γ. ΜΠΟΤΑΣΗΣ.

ΔΙΟΡΙΣΜΟΣ.

Δι' Ὑψηλῆς Β. ἀποφάσεως τῶν 30 Μαρτίου (11 Ἀπρι-
 λίου) π. ε. διωρίσθη ὁ Κ. Νικ. Ταμβάκος πάρεδρος παρὰ
 τοῖς ἐν Σύρῳ πρωτοδίκαις ἀντὶ τοῦ παραιτηθέντος Κ. Ν.
 Ταρποχτσῆ.

ΕΚ ΤΗΣ ΒΑΣΙΛΙΚΗΣ ΤΥΠΟΓΡΑΦΙΑΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ΑΡΙΘ. 14.

1857.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, 1 Απριλίου.

ΣΥΝΟΨΙΣ ΤΩΝ ΕΜΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ.

Δηλοποιήσεις. 1) Απόσπασμα τοῦ ἀπὸ 21 Μαρτίου Β. διατάγματος περὶ τοῦ φόρου τῶν ἐπιτηδευμάτων. — 2) περὶ τῆς μέχρι τοῦδε ὑπηρεσίας τοῦ εἰσαγγελέως τῶν ἐφετῶν Κ. Γ. Α. Παύλη, ὡς ἐπιτρόπου τῆς ἐπικρατείας παρὰ τῷ ἐλεγκτικῷ συνεδρίῳ. — Διορισμός.

— 000 —

ΔΗΛΟΠΟΙΗΣΕΙΣ.

Ἀπόσπασμα τοῦ ἀπὸ 21 Μαρτίου Β. διατάγματος περὶ τοῦ φόρου τῶν ἐπιτηδευμάτων.

ΜΕΘΙ ΤΩΝ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ

Δηλοποιεῖ καθ' ὑψηλὴν Βασιλικὴν διαταγὴν τὸ ἐξῆς ἀπόσπασμα τοῦ ἀπὸ 21 Μαρτίου Β. διατάγματος περὶ τοῦ φόρου τῶν ἐπιτηδευμάτων.

« Ἐγκρίνεται νὰ δοῇ προθεσμία ἐξ μηνιαίων δόσεων εἰς τοὺς ἔχοντας χρεῖαν φορολογουμένους διὰ τὴν πληρωμὴν τοῦ φόρου τῶν ἐπιτηδευμάτων κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος 1836· πρὸς τούτοις ἀφίεται τὸ πέμπτον μέρος τοῦ φόρου τῶν ἐπιτηδευμάτων πρὸς ἀπάντησιν τῶν δημοτικῶν ἐξόδων καὶ διὰ τοῦτο ἐλαττώνονται οἱ διὰ ταῦτα

τὰ ἐξόδα ἔρχαι τῶν δημοτῶν. Ὁ φόρος τῶν ἐπιτηδευμάτων δὲν εἶναι νέον δόσιμον, ἐπειδὴ ἀντικαθιστᾷ τοὺς συναγομένους ἐπιτοπίως πόρους, ὅσους προσδιόριζον τὰ ἀρθρα 4 καὶ 9 τοῦ ἀπὸ 4 Φεβρουαρίου 1830 ψηφίσματος. Ἡ Κυβέρνησις ἐχωρήγησε εἰς τοὺς φορολογουμένους ὅλα τὰ μέσα πρὸς ἀποφυγὴν τῆς ἐκτιμῆσεως τῶν κερδῶν των, καὶ πρὸς ἐξασφάλισιν τῆς τυχόν ἐπιφορτίσεως αὐτῶν. Τίλος πάντων ἡ Κυβέρνησις διὰ τὸ ἔτος 1837 διέταξε καὶ ἐνεργεῖται ἤδη ἡ ἀναθεώρησις τοῦ περὶ τῶν ἐπιτηδευμάτων νόμου, καὶ πρέπει οἱ μετερχόμενοι τὰ ἐπιτηδεύματα νὰ συνεισφέρουν ἀμέσως, ὡς ἀπαιτεῖ τὸ ὀρθὸν καὶ τὸ δίκαιον, εἰς τὰς ἀνάγκας τοῦ Κράτους διὰ τοῦ

